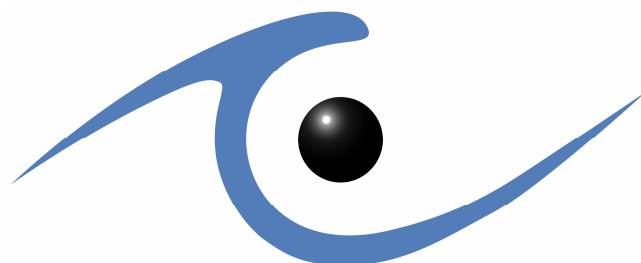

Stichting Meldpunt ter Bestrijding van Kinderporno op Internet

Het Meldpunt Kinderporno wordt financieel ondersteund door het Ministerie van Justitie en de Europese Commissie

Amsterdam, april 2007

Aan iedere kinderpornografische afbeelding ligt het misbruik van een kind ten grondslag. Zelfs nadat het fysieke misbruik is gestopt, houdt het misbruik niet op voor de slachtoffers doordat de bewijzen ervan voor altijd op het internet zullen rondzwerven.

Kinderporno is het ultieme bewijs van een misdaad waarbij een kind is betrokken en beeldt de seksuele exploitatie van een kind af.

Inhoudsopgave	Pagina
Samenvatting 2006	4
Kinderporno	5
Wettekst WvSr art. 240b lid 1	5
De slachtoffers	5
Hoe wordt het kind slachtoffer?	6
Slachtofferidentificatie	6
Organisatie	7
Bestuur	7
Medewerkers	7
Subsidie	8
Tienjarig bestaan	8
Werkzaamheden	9
Ontvangen en verwerken van meldingen	9
Procedure van een melding	9
Niet-strafbaar materiaal	11
Succesverhaal	12
Voorlichting aan Internetgebruikers en media	13
TV spot	13
Surfsafe website	13
Nieuwsbrief	13
Media informeren	14
Samenwerking met autoriteiten en instellingen	15
Politie	15
INHOPE	16
Belangrijke cijfers, ontwikkelingen en trends	17
Chat en MSN	17
Nieuwe jeugdsite	17
Nieuwsgroepen	17
Politiemeldpunt	17
Sponsors	19
Bijlagen	
Verslag symposium 10 jarig bestaan	20
Persbericht	26
Cijfers en grafieken	27

Het jaar 2006 was een bijzonder jaar voor het Meldpunt met als mijlpaal het tienjarige bestaan. In juni organiseerde het Meldpunt een symposium om dit feit te markeren. Uit die dag bleek eens te meer hoe belangrijk het is de krachten te bundelen en met alle betrokken instanties samen te werken om seksueel misbruik van kinderen on- en offline tegen te gaan. In dit jaarverslag blikken we terug op de werkzaamheden en ontwikkelingen van het Meldpunt in 2006.

Samenvatting 2006

Het Meldpunt heeft 6.423 meldingen behandeld die leidden tot in totaal 2.561 aangiftes van kinderporno¹. Het Meldpunt deed 71 keer aangifte van verspreiding van kinderporno vanuit Nederland bij het Team Kinderporno en Pedoseksuele misdrijven van het KLPD. Deze zaken hebben allen opvolging gehad. Het grootste deel van de meldingen had betrekking op afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen op buitenlandse sites. Het ging hier voornamelijk om sites gehost in de Verenigde Staten, Rusland en Spanje. Opvallend aan 2006 was dat het aantal meldingen over nieuwsgroepen bijna is verdrievoudigd. Ook de meldingen over chat zijn verdubbeld.

Tienjarig bestaan

Op 22 juni 2006 organiseerde het Meldpunt Kinderporno ter ere van haar 10-jarige verjaardag een symposium over kinderporno op internet. Het Meldpunt greep deze gelegenheid aan om met diverse partijen zoals politie, kinderrechtenorganisaties, INHOPE, ISP's, overheid, politieke partijen en wetenschappers te bespreken hoe kinderporno en seksueel misbruik van kinderen beter kan worden bestreden.

TV spotje

In 2006 werd door de media regelmatig aandacht besteed aan het werk van het Meldpunt. Vanaf juni zendt het Meldpunt een tv spotje uit waarin mensen worden opgeroepen afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen te melden via het online meldingsformulier op www.meldpunt-kinderporno.nl. De omroepen AT5, Tien, RTL, Veronica, SBS6 en Net5 hebben de spot belangeloos uitgezonden.

Politiemeldpunt

Vanaf april 2006 kunnen burgers tips over kinderporno op het internet ook kwijt bij het Nationaal Meldpunt Cybercrime van het KLPD. Het Meldpunt Kinderporno vindt dit een positieve ontwikkeling en hoopt dat in de komende jaren het aantal medewerkers bij het Meldpunt Cybercrime zal worden uitgebreid.

¹ Meldingen worden beoordeeld volgens het Nederlandse Wetboek van Strafrecht artikel 240b lid 1

Kinderporno

Kinderporno is het ultieme bewijs van een misdaad waarbij een kind is betrokken en beeldt de seksuele exploitatie van een kind af. Het Meldpunt prefereert overigens gebruik te maken van de term 'afbeeldingen seksueel misbruik van kinderen', omdat deze term beter de ernst van het misbruik omschrijft dan de term kinderporno. *Porno impliceert de vrijwillige medewerking van beide partijen. In het geval van seks van volwassenen met kinderen kan echter nooit sprake zijn van vrijwilligheid.* Wat wettelijk onder kinderpornografie wordt verstaan is in artikel 240b WvSr lid 1 omschreven.

Wettekst WvSr artikel 240b lid 1

Met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaren of geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft degene die een afbeelding -of een gegevensdrager, bevattende een afbeelding- van een seksuele gedraging, waarbij iemand die kennelijk de leeftijd van achttien jaar nog niet heeft bereikt, is betrokken of schijnbaar is betrokken, verspreidt, openlijk tentoonstelt, vervaardigt, invoert, doorvoert, uitvoert of in bezit heeft.

Met gevangenisstraf van ten hoogste zes jaren of een geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft degene die van het plegen van een van de misdrijven, omschreven in het eerste lid, een beroep of een gewoonte maakt.

Artikel 240b WvSr lid 1 strekt er toe, te voorkomen dat:

1. een jeugdige in een situatie wordt gebracht waarin hij/zij wordt gebruikt voor het op beeldmateriaal vastleggen van een seksuele gedraging in de zin van artikel 240b WvSr waarbij hij/zij alleen of met een ander/anderen is betrokken,
2. beeldmateriaal dat onder het bereik van artikel 240b WvSr valt, na vervaardiging (verder) wordt verspreid, openlijk wordt tentoongesteld, of in bezit gehouden wordt,
3. jeugdigen worden aangemoedigd of verleid om deel te nemen aan seksueel gedrag en gedrag dat deel kan gaan uitmaken van een subcultuur die seksueel misbruik van kinderen bevordert.

De slachtoffers

Het Meldpunt ziet per jaar duizenden websites met afbeeldingen en films waarop kinderen worden misbruikt door volwassenen. De leeftijd van de kinderen ligt tussen de 0 en 18 jaar. De meeste afbeeldingen betreffen echter kinderen in de leeftijdsgroep van 0 tot 12 jaar. Het misbruik vindt meestal plaats binnen de sociale omgeving van het kind; dat wil zeggen dat daders vaak bekenden van het kind zijn, of zelfs familie.

Naast het seksuele misbruik worden slachtoffers van kinderporno door de verspreiding van afbeeldingen of videobestanden van het misbruik steeds weer gereduceerd tot lustobject. Het kind ondervindt daarvan niet alleen fysiek maar ook (lang) daarna in geestelijk opzicht grote schade. Een foto blijft namelijk voor altijd op het internet circuleren en/of komt terecht in de collectie van een pedoseksueel of pedofiel.

Dit maakt het van groot belang om de verspreiding van afbeeldingen van seksueel misbruik zoveel mogelijk tegen te gaan.

Hoe wordt het kind slachtoffer?

Kinderen kunnen slachtoffer worden van misbruik doordat ze afbeeldingen van zichzelf via mobiel en internet versturen. Soms maken kinderen seksueel getinte foto's of filmpjes van zichzelf (via de webcam) zonder erbij na te denken dat er mensen zijn die deze bewaren of verspreiden waardoor ze voor altijd op het internet beschikbaar zijn en door iedereen gebruikt kunnen worden. Daarnaast komt het voor dat kinderen met het materiaal op school worden gepest of dat het door ex-vriendjes wordt verspreid of gebruikt voor chantage en uitbuiting. Dit geldt ook voor het plaatsen van eigen foto's op profielsites.

Grooming

Soms gebruiken misbruikers afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen door deze aan kinderen te laten zien om ze daarmee te overtuigen dat seksuele activiteit tussen volwassenen en kinderen normaal is. Dat wordt ook wel grooming genoemd. Grooming van kinderen vindt ook plaats op het internet.

Het internet wordt gebruikt én misbruikt als mogelijkheid contacten te leggen met kinderen, via bijvoorbeeld chatboxen. Het doel van de volwassene kan zijn online contact te maken met een kind om vervolgens offline te kunnen afspreken. Dit hoeft niet te leiden tot seksueel misbruik, hoewel het regelmatig voorkomt dat op deze manier kinderen misbruikt worden. De digitale kinderlokker dringt door tot het sociale netwerk van jongeren op het web door zich (meestal) voor te doen als een leeftijdsgenoot.

Internetgebruikers als slachtoffers

Ook diegene die op internet ongewenst in aanraking komt met afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen zou als slachtoffer kunnen worden aangemerkt. Het is niet zo dat de gemiddelde internetter een grote kans loopt om ongewild te worden geconfronteerd met dergelijke afbeeldingen. Echter via spam en peer-to-peerprogramma's kan de internetgebruiker toch in aanraking komen met afbeeldingen of films van seksueel misbruik van kinderen.

Slachtofferidentificatie

Er is nog niet veel kennis over de identiteit van kinderen die seksueel worden misbruikt voor kinderporno. In de database van Interpol bevinden zich 500.000 afbeeldingen van ongeveer 20.000 kinderen die seksueel zijn misbruikt. Daarvan zijn pas 500 slachtoffers geïdentificeerd. Bovengenoemd cijfer is echter geen reëel cijfer, men verwacht dat het aantal kinderen dat is misbruikt en op beeld is vast gelegd vele malen groter is.

Organisatie

In 1995 is de 'Stichting Meldpunt ter Bestrijding van Kinderporno op Internet' opgericht. Vanuit de internetbranche en de maatschappij kwamen geluiden om kinderporno op internet een halt toe te roepen. Daar de politie toen nog niet in staat was deze rol te vervullen namen enkele afgevaardigden van internetproviders en individuele internetgebruikers het initiatief het Meldpunt op te richten. Het aanvankelijk informele samenwerkingsverband werd in juni 1996 officieel bekrachtigd door de toenmalige minister van Justitie, mevrouw W. Sorgdrager. Sinds 1998 beschikt het Meldpunt over een kantoor waar haar werkzaamheden worden uitgevoerd. Deze werkzaamheden omvatten onder meer het controleren van meldingen op strafbaar materiaal, het doen van aangiftes bij het KLPD en de buitenlandse meldpunten aangesloten bij INHOPE², overleg met diverse organisaties, lobbywerk en het onderhouden van contacten met de media.

Doelstelling

De doelstelling van het Meldpunt is: Een bijdrage te leveren aan de vermindering van het aanbod van kinderporno op internet.

Daarbij beperkt het Meldpunt zich tot meldingen betreffende kinderporno op de openbare gedeelten van het Internet. Meldingen over andere strafbare zaken op internet vallen niet onder de doelstelling. Waar mogelijk worden de melders naar de juiste instantie doorverwezen. Het Meldpunt zoekt zelf niet actief naar kinderporno en handelt uitsluitend na het ontvangen van meldingen van internetgebruikers. Actieve opsporing is de taak van de politie.

Bestuur

Het bestuur bestaat uit 4 personen.
Voorzitter: De heer C. Vroom
Secretaris: De heer T. Noten
Penningmeester: De heer P. Heubers
Bestuurslid: Mevrouw C. Karman

Medewerkers

De bezetting op kantoor bestaat uit vier personeelsleden.

² INHOPE is het Internationale samenwerkingsverband van Meldpunten. Zie www.inhope.org.

Subsidie

Het Meldpunt ontvangt voor de bekostiging van haar werkzaamheden subsidie van het Ministerie van Justitie en de Europese Commissie.

Het Meldpunt krijgt subsidie van de Europese Commissie vanuit het *Safer Internet Action Plan*. Dit programma is bedoeld om veilig gebruik van internet en nieuwe online technologieën te stimuleren en gericht op het verminderen van illegale inhoud op het net.

Tienjarig bestaan

Op 22 juni jl. organiseerde het Meldpunt Kinderporno ter ere van haar 10-jarige verjaardag een symposium over kinderporno op internet. Het Meldpunt greep deze gelegenheid aan om samen met diverse partijen als politie, INHOPE, Internet Service Providers, kinderrechtenorganisaties, overheid, politieke partijen en wetenschappers, te discussiëren hoe kinderporno en seksueel misbruik van kinderen beter kunnen worden bestreden.

De conclusie van de dag was dat er voor Nederland op alle terreinen van de bestrijding van kinderporno nog veel te doen is. Een aantal punten:

- Overheid moet meer geld en middelen uittrekken tegen de bestrijding van kinderporno.
- De uiteindelijke uitvoering van de strafmaat is niet afdoende.
- Meer onderzoek is gewenst naar de kinderporno downloader.
- Meer onderzoek is gewenst naar de juiste behandeling voor seksueel misbruikte kinderen die tevens gefotografeerd of gefilmd zijn.
- De overheid moet een actievere houding aannemen als het gaat om de aanpak van bestrijding van seksueel misbruik van kinderen.
- Er moet meer geld ter beschikking komen op alle fronten waar invloed uitgeoefend kan worden op de verbetering van de bescherming van kinderen.

Werkzaamheden

De belangrijkste werkzaamheden van het Meldpunt zijn:

- Ontvangen en verwerken van meldingen van internetgebruikers.
- Voorlichting aan internetgebruikers.
- Media informeren en lobby bij de overheid.
- Samenwerking met autoriteiten en instellingen.
- Internationale samenwerking en coördinatie.

Deze werkzaamheden worden hieronder nader toegelicht.

Ontvangen en verwerken van meldingen

De kernactiviteit van het Meldpunt is de afhandeling van de meldingen. Het merendeel van de meldingen aan het Meldpunt komt rechtstreeks van internetgebruikers. De overige meldingen komen van de collega INHOPE-meldpunten en 'abuse'-afdelingen van Internet service providers.

Samenwerking met politie

Het Meldpunt helpt de politie en justitie bij de bestrijding van verspreiding van afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen door:

- Het doorsturen van informatie naar het KLPD van potentiële vanuit Nederland verspreide afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen.
- Het doorsturen van informatie over vanuit het buitenland verspreide afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen naar het relevante nationale meldpunt (aangesloten bij INHOPE).

Deskundigheid personeel

Hoewel de uiteindelijke beoordeling of materiaal al dan niet strafbaar is bij de rechter ligt, is het in eerste instantie beoordelen van beeldmateriaal één van de taken van het Meldpunt en vraagt dus om specifieke kennis. De medewerkers van het Meldpunt worden getraind in beoordeling van het materiaal en gebruiken daarvoor de aanwijzing van het College van procureurs-generaal voor de opsporing en vervolging van bezit en verspreiding van kinderporno conform artikel 240b *WvSr lid 1*. Vooral de snelheid waarmee de meldingen worden behandeld is belangrijk. Hoe sneller een melding terecht komt bij de Nederlandse of buitenlandse autoriteiten des te eerder wordt het illegale materiaal van het web gehaald, een dader gearresteerd en mogelijk ook een kind uit een misbruiksituatie gehaald.

Procedure van een melding

1. Een Internetgebruiker doet online melding via het meldformulier van de website van het Meldpunt: www.meldpunt-kinderporno.nl
2. Het Meldpunt ontvangt de melding.
3. Het Meldpunt categoriseert en verwerkt de melding, waarbij gekeken wordt of het materiaal voldoet aan art 240b *WvSr lid 1*. Bij twijfel over strafbaarheid van de afbeeldingen wordt overleg gepleegd met het Team Kinderporno en pedoseksuele misdrijven van het KLPD.

4. Als het gemelde materiaal strafbaar is wordt door het Meldpunt de herkomst van het materiaal herleid naar het land van waaruit de verspreiding plaats vindt.
5. Indien het materiaal vanuit Nederland of vanuit een land waar geen meldpunt is³ wordt verspreid doet het Meldpunt aangifte bij het Team Kinderporno en pedoseksuele misdrijven van het KLPD. Het Meldpunt geeft niet de naam of andere gegevens van de melder door.
6. Als het materiaal niet vanuit Nederland verspreid wordt geeft het Meldpunt de informatie door aan een ander meldpunt waarmee binnen INHOPE wordt samengewerkt.
7. Het Meldpunt informeert (indien mogelijk) de melder over de afhandeling.

Online meldingsformulier

Sinds februari 2006 is het mogelijk om op de website van het Meldpunt online melding te doen door middel van het invullen van een webformulier:
<http://www.meldpunt-kinderporno.nl>

Het meldingsformulier heeft een aantal voordelen voor de melder zoals:

- De melder krijgt meteen een ontvangstbevestiging te zien.
- De melder hoeft minder handelingen te verrichten.
- De melder ziet overzichtelijk welke informatie nodig is voor het doen van een melding.

³ Indien er geen collega meldpunt in het desbetreffende land aanwezig is, wordt de informatie doorgegeven aan het Team Kinderporno en pedoseksuele misdrijven van het KLPD, zodat deze via Interpol of anderszins de zaken kan afhandelen. Rusland is een van de landen die helaas geen Meldpunt heeft.

[Home](#)[Meld Online](#)[Criteria](#)[Procedure](#)[Wetsartikelen](#)[Organisatie](#)[FAQ](#)[Sponsors](#)[Donatie](#)[Andere meldpunten](#)[Links](#)[Contact](#)**Stuur een melding naar het Meldpunt Kinderporno op Internet**

We behandelen meldingen als anoniem.

Naam: Email: Categorie: Internet adres(sen):

Commentaar

Rusland en andere landen zonder meldpunt

Rusland en bijvoorbeeld China beschikken niet over een meldpunt om afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen te melden. Daardoor worden websites met strafbare inhoud minder snel verwijderd dan in landen waar wel een meldpunt is. Meldingen over strafbare websites uit die landen worden volgens de procedure van het Meldpunt doorgegeven aan het KLPD. Zij behandelen die klachten onder andere via Interpol. INHOPE maakt zich sterk voor het realiseren van meldpunten in landen van waaruit kinderporno wordt verspreid als Rusland.

Niet strafbaar materiaal

Niet strafbaar onder de Nederlandse wetgeving zijn bijvoorbeeld:

- Fictieve teksten over seksueel misbruik van kinderen
- Animaties en getekende beelden van seksueel misbruik van kinderen
- Nudisme/modellensites met kinderen

Teksten

Websites waar opvattingen tussen pedofielen gedeeld worden of die seksuele handelingen tussen volwassenen en kinderen beschrijven, maar geen strafbare afbeeldingen of video's bevatten, zijn niet strafbaar. Het Meldpunt beoordeelt alle meldingen volgens artikel 240b Wvsv lid 1. Dit artikel zegt dat verhalen over seks waar fictieve kinderen een rol in spelen niet strafbaar zijn. Indien het Meldpunt

twijfelt over eventuele strafbaarheid van een afbeelding of tekst overlegt het met het KLPD.

Animatiebeelden

Beelden die zijn getekend, maar ook computeranimaties die het seksueel misbruik van kinderen uitbeelden, zijn in Nederland niet strafbaar. Virtuele kinderporno is in 2002 strafbaar gesteld, maar dan gaat het om bewerkte beelden van bestaande kinderen.

Modellensites

Er zijn diverse sites op internet te vinden waarop jonge kinderen poseren in badkleding, lingerie en dergelijke. Deze kinderen worden op deze websites en de manier waarop ze worden gefotografeerd gereduceerd tot lustobject en hoewel deze afbeeldingen dus ook een volstrekt verkeerd signaal afgeven zijn ze in Nederland volgens de wet niet strafbaar.

Succesverhaal

Op 11 mei 2006 werd naar aanleiding van een aangifte van het Meldpunt Kinderporno bij het KLPD een onderzoek opgestart. Uit dit onderzoek kwamen meer dan 2500 internetadressen in 76 landen naar voren van mensen die afbeeldingen en video bestanden met kinderporno hadden gedownload. De internationale actie werd gecoördineerd door Europol. Bij de actie werden gelijktijdig ongeveer 150 woningen doorzocht in elf lidstaten van de Europese Unie en in de Verenigde staten. Er werden meerdere arrestaties verricht. In Nederland voerden regionale politiekorpsen samen met het Korps Landelijke Politiediensten (KLPD) 21 huiszoeken uit onder 28 verdachten.

In Nederland is beslag gelegd op grote hoeveelheden kinderporno. De politie nam uit de woningen tientallen computers, laptops, digitale camera's, harde schijven en grote hoeveelheid dvd's, cd-rom's, videobanden en usb-sticks mee.

Voorlichting aan internetgebruikers en media

Het Meldpunt vindt het belangrijk dat internetgebruikers zich ervan bewust zijn dat er via internet afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen worden verspreid en dat ze hiervan melding kunnen doen bij het Meldpunt Kinderporno of de politie (www.meldpunt-cybercrime.nl). Op deze manier kan men bijdragen aan de opsporing van verspreiders van afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen, misbruikers van kinderen en het in veiligheid brengen van de slachtoffers.

Tv spot

Vanaf juni 2006 zendt het Meldpunt een tv spot uit waarin mensen worden opgeroepen afbeeldingen van seksueel misbruik te melden via het online meldingsformulier op www.meldpunt-kinderporno.nl. De omroepen AT5, Tien, RTL, Veronica, SBS6 en Net5 hebben de spot meerdere malen belangeloos uitgezonden. Deze omroepen werken op deze manier op een heel bijzondere wijze mee aan de bestrijding van seksueel misbruik van kinderen. Zij zien het grote belang van de bestrijding van kinderporno op internet. De hoge kwaliteit van het spotje heeft daarbij ook zeker meegeholpen.

SurfSafe website

Hoewel het verwerken van meldingen de hoogste prioriteit heeft bij het Meldpunt wordt ook veel belang gehecht aan preventie door middel van voorlichting over veilig gebruik van internet aan ouders, kinderen en scholen. Voorlichting blijkt hard nodig. Het Meldpunt ontvangt met enige regelmaat meldingen van ouders en kinderen die geconfronteerd zijn met ongewenste intimiteiten op het internet. Goede voorlichting over de risico's van het internet is hierbij zeer nuttig. Het Meldpunt heeft voor ouders, kinderen en scholen daarom in 2006 een factsheet 'Veilig omgaan met internet' ontwikkeld waarin gewezen wordt op de SurfSAFE website van het Meldpunt: www.surfsafe.nl. Deze website, die in 1999 is opgericht, richt zich op drie doelgroepen: kinderen, tieners en ouders/opvoeders en heeft als doelstellingen:

- kinderen, jongeren en ouders bewust maken van de risico's van internet, zonder daarbij het gebruik van internet te ontmoedigen.
- kinderen en jongeren concrete adviezen geven om veilig te kunnen internetten en chatten.
- ouders adviezen geven over manieren waarop zij hun kinderen bij het internetten kunnen begeleiden

Nieuwsbrief

Het Meldpunt Kinderporno op Internet geeft vier keer per jaar een digitale Nieuwsbrief uit. De brief bevat nieuws, trends en achtergrondinformatie over het Meldpunt en online seksueel misbruik van kinderen enzovoort. De eerste nieuwsbrief kwam december 2006 uit en is te vinden op www.meldpunt-kinderporno.nl

Media Informeren

In 2006 werd in de media (TV, radio en geschreven pers) regelmatig aandacht besteed aan seksueel misbruik van kinderen. De berichtgeving ging voor een groot deel over arrestaties rondom bezit van kinderporno en seksueel misbruik enz.

Het Meldpunt werd regelmatig verzocht om commentaar of een reactie te geven op het nieuws. Dramatisch dieptepunt in 2006 was de oprichting van de PNVD, de politieke partij voor de naastenliefde, vrijheid en diversiteit. Zij pleit voor legalisering van seks tussen volwassenen en kinderen. Het Meldpunt heeft haar afschuw daarover uitgesproken in een persbericht. (zie bijlagen)

Samenwerking met autoriteiten en instellingen

Het Meldpunt heeft ook in 2006 actie ondernomen om de problematiek van kinderporno op het internet op de politieke agenda te krijgen en heeft daarvoor met regelmaat overleg met kamerleden en medewerkers van het Ministerie van Justitie. Het Meldpunt heeft op structurele basis overleg met kamerleden zodat men in staat kan zijn om kritische vragen te stellen over de aanpak van kinderporno op internet. Met bijna alle vertegenwoordigers van politieke partijen zijn besprekingen gehouden.

Op 6 november 2006 bracht een delegatie van de ChristenUnie een bezoek aan het Meldpunt. Aan de hand van een korte presentatie werd hen verteld over de werkzaamheden van de stichting. De belangstelling was groot en leidde tot zeer geïnteresseerde vragen vanuit de delegatie.

Ook kreeg het Meldpunt bezoek van een Amerikaanse Congrescommissie. Deze commissie doet onderzoek naar de aanpak van kinderporno op internet en bezocht enkele Europese landen om te leren hoe zij zelf in de VS beter actie kunnen ondernemen tegen kinderporno. De Commissie kreeg een tour door het Meldpunt en leerde over de Nederlandse aanpak bij bestrijding van verspreiding kinderporno op het internet.

Politie

Het opsporen van (digitale) kinderporno, de slachtoffers en de personen die er achter zitten is een taak van de politie. Zij doet dat op eigen initiatief maar ook als reactie op meldingen van het Meldpunt en van burgers. Identificatie van de slachtoffers en daders heeft voor de politie de hoogste prioriteit, waarbij internationale samenwerking van groot belang is. De samenwerking tussen het KLPD en het Meldpunt is goed en frequent. Beide partijen houden elkaar op de hoogte van elkaars activiteiten. Het KLPD pakt alle zaken op die door het Meldpunt worden doorgegeven. Verdachten kunnen hierdoor worden vervolgd wat mogelijk tot een veroordeling leidt. Mogelijke actuele situaties van seksueel misbruik kunnen worden gestopt en verdere verspreiding van beeldmateriaal worden tegengegaan.

INHOPE

INHOPE is een samenwerkingsverband van een groot aantal Europese- en niet-Europese Meldpunten. INHOPE is, mede dankzij het Nederlandse Meldpunt, in 1999 opgericht. Alle leden ontmoeten elkaar ongeveer drie keer per jaar. In 2006 vonden de bijeenkomsten plaats in januari (Dublin), juni (Luxemburg) en oktober (Warschau). Tijdens deze vergaderingen worden ervaringen uitgewisseld, lezingen gehouden door experts en worden er werkgroepen georganiseerd rondom diverse thema's. Voor meer informatie over INHOPE zie www.inhope.org.

Overzicht INHOPE-leden:

Nederland, België, Duitsland, Frankrijk, Spanje, Verenigd Koninkrijk, Ierland, Italië, Denemarken, IJsland, Finland, Oostenrijk, Griekenland, Cyprus, Hongarije, Litouwen, , Polen, Slovenië, Verenigde Staten, Taiwan, Australië, Brazilië, Canada, Zuid Korea, en Japan.

De functie van INHOPE:

- uitwisselen van meldingen tussen INHOPE leden.
- ondersteunen van nieuwe meldpunten.
- informeren van beleidsmakers, vooral op internationaal niveau.
- uitwisselen van kennis en expertise.

In 2006 zijn door het Meldpunt 1.365 meldingen doorgestuurd aan collega-meldpunten aangesloten bij INHOPE. Overige meldingen van beeldmateriaal van seksueel misbruik van kinderen verspreid vanuit het buitenland zijn doorgegeven aan het Team Kinderporno en Pedoseksuele misdrijven van het KLPD zodat deze via Interpol of anderszins de zaken kan afhandelen.

Belangrijke cijfers, ontwikkelingen en trends

De onderverdeling voor wat betreft de herkomst vanuit welk land de afbeeldingen van seksueel misbruik van kinderen is verspreid is als volgt:

Herkomst meldingen met strafbare inhoud in 2006 (zie bijlage 2 cijfers en grafieken)

1: Nederland: 71

2: Binnen de Europese Unie: 641

3: Buiten de Europese Unie: 1920

Voor cijfers en grafieken zie bijlagen.

Chat en MSN

Het aantal meldingen met betrekking tot chat en MSN is in 2006 met ongeveer 85% gestegen ten opzichte van 2005. Het Meldpunt ziet het belang van een goede voorlichting eens te meer onderstreept. Om die reden gaat de stichting een nieuwe website lanceren speciaal voor jongeren met voorlichting, een aparte meldpagina en de mogelijkheid tot het zoeken van professionele hulp. Verder wijst het Meldpunt melders, jongere kinderen, ouders en internetgebruikers op de website www.surfsafe.nl. Hier vindt men onder meer belangrijke tips voor het veilig gebruik van chat, MSN en de webcam.

Nieuwe jeugdsite

Een van de aandachtsgebieden van het Meldpunt in 2007 is het ontwikkelen van een jeugdmeldpagina. Jongeren die gebruik maken van het internet kunnen via chat, webcam of peer-to-peerprogramma's te maken krijgen met ongewenste seksuele ervaringen of ongewenste inhoud. Het Meldpunt heeft een overzichtelijk meldingsformulier ontwikkeld in overleg met het KLPD waarop jongeren duidelijk uiteen kunnen zetten wat ze willen melden. Op die manier kan het Meldpunt op basis van de ontvangen informatie aangifte doen bij het KLPD. Op de unieke jeugdmeldpagina kunnen kinderen en jongeren melding maken van strafbare feiten, maar ook informatie en hulp zoeken. Medio 2007 zal de site online gaan.

Nieuwsgroepen

Het aantal meldingen over nieuwsgroepen is verdrievoudigd ten opzichte van 2005. Het Meldpunt onderzoekt de technische mogelijkheden voor het filteren van strafbare afbeeldingen in nieuwsgroepen en heeft daarvoor een pilot plan ingediend bij de Europese Commissie.

Politiemeldpunt

Vanaf april 2006 kunnen burgers tips over kinderporno op het internet ook kwijt bij het Nationaal Meldpunt Cybercrime van het KLPD. Het Meldpunt Kinderporno vindt dit een positieve ontwikkeling en hoopt dat in de komende jaren het aantal medewerkers bij het Meldpunt Cybercrime zal worden uitgebreid.

Het Meldpunt Kinderporno heeft een andere positie en een andere verantwoordelijkheid dan de politie en daardoor een eigen rol in de bestrijding van

de verspreiding van kinderporno op het internet. Een belangrijk onderscheid met het politiemeldpunt is dat er bij het Meldpunt anoniem gemeld kan worden. Verder heeft het Meldpunt via INHOPE een belangrijk en efficiënt netwerk tot haar beschikking en speelt het via INHOPE en het Safer Action Plan van de Europese Commissie een rol in de internationale aanpak van kinderporno op het Internet. Bovendien kan het Meldpunt met haar onafhankelijke status druk uitoefenen op de politiek en houdt het Meldpunt zich bezig met preventie via voorlichting.

Sponsors

Het Meldpunt dankt haar sponsors en donateurs voor hun bijdrage in 2006 aan het Meldpunt en hoopt ook in 2007 weer op hun steun te kunnen rekenen.

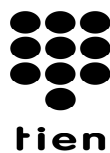
VERTALENNL

tiscali.

Omroepen die belangeloos het tv-spotje van het Meldpunt uitzenden.

Bijlagen

Bijlage 1: verslag symposium 10 jarig bestaan

Verslag Symposium Meldpunt Kinderporno op Internet 22 juni 2006, Felix Meritis Amsterdam

Op 22 juni jl. organiseerde het Meldpunt Kinderporno ter ere van haar 10 jarige verjaardag een symposium over kinderporno op Internet. Het Meldpunt greep deze gelegenheid aan om met diverse partijen, zoals politie, kinderrechtenorganisaties, INHOPE, ISP's, overheid, politieke partijen en wetenschappers, gezamenlijk te bespreken hoe kinderporno en seksueel misbruik van kinderen beter kunnen worden bestreden.

Opening

Het symposium wordt ingeleid door de dagvoorzitter Ria Bremer.

Presentaties

Christophe Vroom

De voorzitter van het bestuur van Meldpunt Kinderporno heet alle gasten welkom en richt een speciaal dankwoord tot de sponsor van het symposium, KPN. Ook dankt hij de sponsors die het Meldpunt in de dagelijkse operatie financiële steun bieden.

Christine Karman

Als bestuurslid en medeoprichtster van het Meldpunt richt Christine Karman een woord van dank aan de oprichter van het Meldpunt, Felipe Rodriguez. Hij kan vandaag vanwege gezondheidsredenen helaas niet bij het symposium aanwezig zijn.

Liesbeth Groeneveld

De directeur van het Meldpunt Kinderporno geeft een korte presentatie over het Meldpunt, haar werkzaamheden, procedures en kinderporno op het Internet. Liesbeth Groeneveld stelt dat aan iedere kinderpornografische afbeelding het misbruik van een kind ten grondslag ligt en dat zelfs nadat het fysieke misbruik is gestopt het misbruik niet ophoudt voor de slachtoffers doordat de bewijzen ervan voor altijd op het Internet zullen rondzwerven. Kinderporno is het ultieme bewijs van een misdaad waarbij een kind is betrokken en beeldt de seksuele exploitatie van een kind af.

Het Meldpunt heeft in de 10 jaar van haar bestaan ruim 32.000 meldingen behandeld.

Opvallend is de toename van het aantal spam-meldingen met kinderporno de laatste jaren.

Het Meldpunt constateert tevens dat de vraag naar voorlichting voor veilig gebruik van Internet blijft toenemen. Het Meldpunt heeft daartoe een website ontwikkeld, www.surfsafe.nl, waar zowel ouders als kinderen informatie kunnen vinden over veilig internetgebruik.

Cormac Callanan

De bestuursvoorzitter van INHOPE (internationale organisatie van meldpunten) geeft het belang aan van zijn organisatie en internationale samenwerking bij de bestrijding van kinderporno op Internet. De doelstellingen van Inhope worden tijdens deze presentatie benadrukt:

- Adequaat en snel handelen bij een melding.
- De aangesloten meldpunten werken met 'best practice standards' en moeten daaraan voldoen.
- Het Inhope-netwerk van meldpunten uitbreiden en nieuwe meldpunten ondersteunen.

Bij de oprichting van Inhope in 1999 bestond de organisatie uit 10 meldpunten, anno 2006 zijn dat er 25.

De werkzaamheden van INHOPE en haar meldpunten zijn van groot belang: in 2005 ontvingen de aangesloten meldpunten meer dan 534.000 meldingen. Hiervan bestond 28% uit kinderporno-meldingen. Helaas neemt het aantal meldingen nog steeds toe.

Theo Noten

Theo Noten werkt voor Ecpat Nederland en is bestuurslid van Meldpunt Kinderporno. Een verscheidenheid aan partijen heeft volgens Theo Noten de verantwoordelijkheid iets te doen om kinderen en jongeren te beschermen. Met deze partijen doelt hij op onder meer: overheden, ondernemingen, internationale organisaties, maatschappelijke organisaties, ouders en opvoeders en niet in de laatste plaats de jongeren zelf.

Volgens Theo Noten is de aanpak nu vaak versnipperd en gebeurt het slechts op beperkte schaal of projectmatig. Een structurele '*multistakeholder*' aanpak is nodig.

Daarbij moet centraal staan dat kinderen en jongeren niet in eerste instantie consumenten zijn die zoveel mogelijk communicatieverkeer moeten genereren, maar individuen met het recht op bescherming tegen misbruik en uitbuiting.

De veiligheid en het recht van kinderen en jongeren op bescherming moet centraal staan. Nu gestreefd wordt om de digitale kloof tussen de verschillende delen van de wereld te overbruggen, is dit een extra uitdaging, zeker in gebieden en landen waar ICT nog in de kinderschoenen staat en er daar nog weinig of niets geregeld is. Hier kan de internationale gemeenschap en het internationale bedrijfsleven een positieve bijdrage leveren door veiligheid en bescherming van kinderen als kwaliteitscriterium te hanteren bij de ontwikkeling van nieuwe producten of markten.

Paul Griffiths

Paul Griffiths is Victim Identification Group Leader voor de Engelse organisatie CEOP. Deze organisatie realiseert een holistische aanpak door middel van internationale samenwerking. De politie, het bedrijfsleven, de overheid, gespecialiseerde welzijnsorganisaties en andere organisaties werken samen bij de aanpak van seksueel misbruik van kinderen en het beschermen van kinderen en jongeren tegen seksuele exploitatie – van de e-wereld tot de echte wereld. CEOP richt zich op voorlichting aan jongeren en kinderen om ze te beschermen tegen seksuele exploitatie door campagnes en het ondersteunen van meldpunten (www.thinkuknow.co.uk).

Bescherming van kinderen en het identificeren van slachtoffers op foto en film is van groot belang, aldus Paul Griffiths – "We moeten de kinderen identificeren om ze op te kunnen sporen en de misbruikers aan te pakken zodat verder misbruik kan worden voorkomen."

Paul Griffiths lanceert een aantal nieuwe gezichtspunten:

- CEOP spreekt over afbeeldingen van seksueel misbruik in plaats van kinderporno. Porno suggereert dat het vrijwillig is en geaccepteerd en daar is bij kinderporno absoluut geen sprake van. Het woord kinderporno kan ook in het voordeel werken van de misbruikers omdat het een bepaalde legitimiteit aangeeft.
- De uitdrukking 'sekstoerist' moet veranderen in reizende kindermisbruiker – het woord sekstoerist is te onschuldig en geeft niet aan wat er echt plaatsvindt.

Ruud Bullens

Ruud Bullens, senior consultant van de Waag en hoogleraar kinder- en jeugdpsychologie, gaat in zijn presentatie in op de vraag: wie zijn de kinderporno-downloaders?

Uit een onderzoek is gebleken - steekproef onder 72 kinderporno-downloaders - dat een groot deel van hen (60 %) hoog scoort op één van de vijf gedefinieerde ontwikkelingspaden:

- 1) Intimiteits- en sociale vaardigheidstekorten;
- 2) Vervormingen op het gebied van seksuele scripts;
- 3) Emotionele dysregulatie;
- 4) Antisociale attitude;
- 5) Multipiele dysfunctionele tekorten.

Concluderend kan gesteld worden dat *downloaders* van kinderporno vooral intimiteitdefecten hebben of onvoldoende in staat blijken te zijn hun emoties te reguleren. Kijken naar kinderporno is voor hen een uitlaatklep om hun emotionele eenzaamheid “op te lossen”, dan wel hun negatieve emoties ongedaan te maken. Tot slot zijn er degenen die iets “pedofiel(erig)s” hebben.

Er kan wel onderscheid gemaakt worden tussen twee groepen downloaders:

Er is een grote groep problematische kinderporno *downloaders*, die zich mogelijk óók schuldig maakt aan contactmisbruik. Maar er is ook een aanzienlijke groep die ‘minder’ problematisch in elkaar steekt en zich niet zal overgeven aan contactmisbruik. Het is daarom belangrijk dat er zorgvuldige diagnostiek komt om de specifieke behandelbehoefte van DEZE *downloader* van kinderporno te bepalen!

Jos Buschman

Jos Buschman is als psychodidacticus en geaccrediteerd polygrafer werkzaam bij de Mesdag Kliniek. Jos Buschman heeft met behulp van de polygraaf (leugendetector) onderzoek gedaan naar het scala van delictgedrag van seksueel delinquenten en welke plaats kinderpornografisch beeldmateriaal binnen het spectrum van seksueel misbruik inneemt. Hij baseert zijn presentatie op twee onderzoeken die hij heeft uitgevoerd. De uitslagen van het tweede onderzoek werden als primeur op het symposium gebracht. Een aantal opmerkelijke bevindingen die zowel door het eerste als tweede onderzoek werden bevestigd is:

- Kinderporno downloaders lieten eerder seksueel afwijkend gedrag zien dan dat ze met surfen naar kinderporno op het Internet begonnen.
- Kinderporno met kinderen onder de leeftijd van 12 jaar heeft de voorkeur.
- Kinderporno met solitaire meisjes en seks tussen meisjes heeft de voorkeur op de andere combinaties van seksen.
- Kinderporno waarin volwassen mannen participeren kent een duidelijke voorkeur.

Kevin Perry

Kevin Perry is maatschappelijk werker en onderzoeker. Zijn bijdrage gaat over educatie van maatschappelijk werkers als belangrijk middel om seksueel misbruik van kinderen tegen te gaan. Hij roept op tot betere scholing van maatschappelijk werkers, omdat er volgens hem nu nog te veel zaken verkeerd worden beoordeeld met mogelijk vreselijke gevolgen voor het kind.

Uit vergelijkend onderzoek naar het Engelse en Deense maatschappelijk onderwijs blijkt dat de educatie aan maatschappelijk werkers om seksueel misbruik te herkennen sterk verbeterd moet worden.

Daarnaast wijst hij op het belang van staff screening in scholen, kinderopvang en andere instellingen waar kinderen en jongeren verblijven.

Francine Lamers

Francine Lamers is bijzonder hoogleraar preventie en hulpverlening op het gebied van kindermishandeling aan de Vrije Universiteit van Amsterdam en coördinator Kinder- en Jeugdtraumacentrum. Haar presentatie gaat over de invloed van seksueel misbruik op het kind. Seksueel misbruik is een traumatische ervaring voor de meeste kinderen. Als er bovendien nog gefotografeerd en/of gefilmd is tijdens het seksueel misbruik dan komt er geen eind aan het misbruik omdat foto's voor altijd op het Internet rond blijven zwerven. De wetenschap dat een foto/film overal kan opduiken is niet te verteren voor een kind en geeft het gevoel dat zijn of haar ‘veiligheid’ niet meer wordt gegarandeerd. Hoe verwerk je dat het altijd mogelijk is dat er ‘ergens’ iemand zich zit te verlustigen aan jouw foto? De hulpverlening heeft daar nog geen goed antwoord (= therapie) op. De volgende zaken zijn daarom hard nodig:

- Onderzoek betreffende de effecten van ‘misbruikt worden’ voor de productie van kinderpornografie.
- Onderzoek naar goede behandelingsvormen voor kinderen die voor pornografie zijn misbruikt

Francine Lamers sluit haar presentatie af met artikel 39 van het VN verdrag inzake de Rechten van het Kind: *It is the duty of the Government to provide rehabilitative care for victims of Violence*.

Remco Pijpers

Remco Pijpers is werkzaam voor de Stichting Mijn Kind Online/KPN en spreekt over internetgedrag van pubers en hun ervaringen op het Internet. Hij heeft als primeur de eerste resultaten van een onderzoek uitgevoerd met de Rutgers Nisso Groep. Dit onderzoek is uitgevoerd om meer inzicht te krijgen in digitale jeugdcultuur.

Een aantal uitkomsten:

- 'Nieuwe seksuele revolutie' (1 op de 4 jongens zegt cyberseks te hebben gehad, 1 op de 5 meisjes).
- 35% zegt het afgelopen jaar een vervelende seksuele ervaring op Internet te hebben opgedaan.
- 17 op de 1000 jongens en 24 op de 1000 meisjes tussen 12 en 18 hebben wel eens iets seksueels gedaan voor de webcam uit verwarring of omdat ze overgehaald of gedwongen werden.
- Voornamelijk meisjes tussen 12 en 14 vinden het moeilijk 'nee' te zeggen tegen seksuele verzoeken op Internet.

Conclusie van Remco Pijpers is: "We moeten als samenleving meer willen investeren in mogelijkheden om kinderen een veilige omgeving op Internet te bieden. Kinderen willen ook online worden 'gezien'. We moeten jongeren versterken in hun (digitale) vaardigheden en ze leren hoe ze 'fakers' op Internet leren herkennen, wat hun (seksuele) grenzen zijn en hoe die te bewaken en daarbij moeten wij hun digitale jeugdcultuur niet veroordelen."

Debat

Het levendige en soms emotionele debat bestond uit een uur discussie over de volgende thema's:

- Internetproviders die kinderporno verspreiden zijn medeplichtig!
- ALLE middelen zijn gerechtvaardigd (onder meer infiltratie door de politie onder valse voorwendselen) om toegang te krijgen tot de moeilijk toegankelijke internetsites waar kinderporno wordt aangeboden/verhandeld!
- Zijn wetgeving en strafmaat in Nederland afdoende?
- Geeft Nederland wel genoeg uit aan de bestrijding van kinderporno en de hulpverlening aan kinderen?

Een aantal meningen en uitspraken uit het debat hebben we opgetekend:

"Nederland wil voor een dubbeltje op de eerste rang zitten. Er wordt te weinig geld uitgegeven aan de bestrijding van kinderporno."(Chris Groeneveld)

"Nederland houdt niet van haar kinderen." (Francine Lamers)

"Er zou meer contact met bedrijven en Internet Service Providers moeten zijn als sturende factor. De overheid moet meer een leidende rol op zich nemen en bedrijven aanspreken op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid." (Liesbeth Groeneveld)

"Ik heb me de afgelopen jaren proberen in te zetten voor de strijd tegen kinderporno op Internet. Er is een hartenkreet die ik naar jullie wil doen: Voer alsjeblieft die lobby op want de Tweede kamer zit te slapen. Ze doen niks, ze verwerpen zelfs moties waarin wordt voorgesteld dat ieder jaar Kinderporno op de agenda komt. Ik heb jullie nodig in de strijd, trek aan de bel, stuur brieven, verzin petitie's en onderneem actie want anders krijgen we het nooit op de politieke agenda." (Arda Gerkens, SP)

"De politieke prioriteit die dit thema zou hebben, moet vertaald worden in geld en middelen. We moeten alles over hebben voor de bescherming van kinderen." (Theo Noten)

“Ik ga binnenkort praten met de grote providers om te komen tot een beleid waarbij bijvoorbeeld websites met kinderporno geblokkeerd kunnen worden.

Ook zou slachtoffer hulp opgezet moeten worden. Wellicht dat er een maatschappij brede werkgroep kan worden opgezet door minister Donner.” (Chris Groeneveld)

“Kinderporno is een ‘No Go Area’ met de boodschap: je hebt er niets te zoeken. Als je er komt zullen er zware gevolgen zijn.” (Jos Buschman)

“We moeten een universeel woord gaan gebruiken dat kinderporno omschrijft en beter weergeeft. Men moet niet vergeten dat achter elke kinderporno foto een kind zit dat geleden heeft onder seksueel geweld en wiens afbeeldingen voor altijd op Internet rondwaren. Daarom lijkt de term ‘abusive image(s)’ beter toepasbaar.” (Kevin Perry)

“Men moet zich bewust zijn van het feit dat de afbeeldingen van kinderporno tot stand zijn gekomen door een misbruiker die zijn daden fotografeert. Het idee voor een dergelijk kind dat die foto’s op het Internet rondzwerven is mentaal een enorme belasting.” (Liesbeth Groeneveld)

“Waarom koppelen we geen Download Overdraagbare Aandoening aan de bestanden en adressen die we al kennen? Waarom komen we niet tot een controleerbaar virus dat zich in de computer van de downloader nestelt en vervolgens door justitie traceerbaar is? Hoe snel zullen we dan netwerken kunnen oprollen? En hoe snel zullen de downloaders in Nederland die sites niet meer bezoeken omdat de prijs voor hen eindelijk te hoog is geworden?” (Jos Buschman)

“De Minister heeft een tijd geleden toegezegd dat mensen die veroordeeld worden voor zedendelicten geen werkstraffen worden opgelegd. Er staat 4 jaar vrijheidstraf op. Maar wat gebeurt er in de praktijk: er wordt zelden een vrijheidsstraf opgelegd. Dat is niet uit te leggen aan de slachtoffers van seksueel misbruik. Want iedereen moet zich realiseren dat achter elk kinderpornografie plaatje seksueel misbruik van een kind ten grondslag ligt. Daders horen gestraft te worden. Minister van Justitie, Donner zou (ook al is de rechtelijke macht in Nederland onafhankelijk) de rechterlijke macht daarop aan moeten spreken.” (Chris Groeneveld)

“Gooi die straffen omhoog, het gaat niet alleen om de plaatjes op internet maar om het seksueel misbruik dat er achter zit.” (Ruud Bullens)

Conclusie

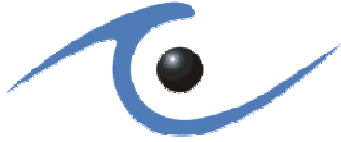
De algemene conclusie van het debat is dat er voor Nederland op alle terreinen van de bestrijding van kinderporno nog veel te doen is.

Een paar hoofdzaken:

- Overheid moet zich beter bewust zijn van het probleem en meer geld en middelen uittrekken tegen de bestrijding van kinderporno.
- De uiteindelijke uitvoering van de strafmaat is niet afdoende.
- Meer onderzoek is gewenst naar de kinderporno downloader.
- Meer onderzoek is gewenst naar de juiste behandeling voor seksueel misbruikte kinderen die tevens gefotografeerd of gefilmd zijn.
- Overheid moet een actievere houding aannemen als het gaat om de aanpak van bestrijding van seksueel misbruik van kinderen.
- Er moet kritisch gekeken worden naar opleidingen waar mensen worden opgeleid om met kinderen te werken en seksueel misbruik van kinderen en hoe daarmee om te gaan in het curriculum op te nemen.
- Er moet meer geld ter beschikking komen op alle fronten.

Kortom: Het was een leerzame dag die hopelijk de start zal geven voor een betere samenwerking en aanpak van een van de ergste zaken die een kind kan worden aangedaan: seksueel misbruik.

Bijlage 2: Persbericht

Persbericht: NVB pedofielenpartij is gevaar voor kinderen

De nieuwe politieke partij NVD propageert in haar partijprogramma onder meer legalisatie van kinderporno en seks tussen kinderen en volwassenen. Het Meldpunt Kinderporno is geschokt over de oprichting van deze partij *die met hun partijprogramma een bedreiging is voor het kind.*

Het idee dat mensen zich op die grondslag willen verenigen met het expliciete doel om seks met kinderen te legaliseren, ziet het Meldpunt als een bedreiging voor kinderen en vindt het om die reden dan ook onaanvaardbaar.

Speerpunt van de NVD is het legaliseren van kinderporno. Het bezitten van kinderporno is in Nederland een strafbaar feit. Desondanks is de bestrijding van kinderporno geen eenvoudige zaak. Het Meldpunt Kinderporno heeft de afgelopen jaren dan ook het aantal meldingen sterk zien toenemen en heeft sinds haar oprichting ruim 32.000 meldingen behandeld.. Momenteel wordt in de kamer gesproken de strafmaat voor bezit van kinderporno te verhogen.

Kinderporno is het ultieme bewijs van een misdaad waarbij een kind is betrokken en beeldt de seksuele exploitatie van een kind af. De slachtoffers van kinderporno worden naast het seksueel misbruik dubbel gestraft door de verspreiding van de foto's of filmpjes van het seksueel misbruik. Hierdoor worden zij steeds weer gereduceerd tot lustobject. Een kind ondervindt hierdoor niet alleen fysiek maar ook (lang) daarna in geestelijk opzicht grote schade. Een foto blijft voor altijd op het Internet circuleren en/of komt terecht in de collectie van een verzamelaar van kinderpornografie. Propaganderen met het legaliseren van kinderporno is volgens het Meldpunt onaanvaardbaar.

Noot voor de redactie:

Voor meer informatie kunt u zich wenden tot:

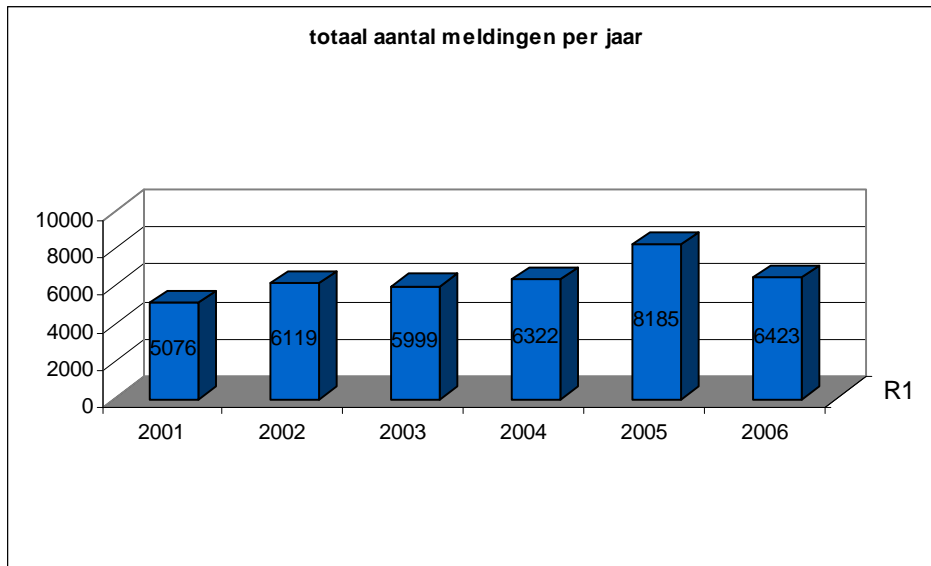
Liesbeth Groeneveld
Meldpunt Kinderporno op Internet
Tel. (020) 468 1731
www.meldpunt-kinderporno.nl

Aan iedere kinderpornografische afbeelding ligt het misbruik van een kind ten grondslag. Zelfs nadat het fysieke misbruik is gestopt, houdt het misbruik niet op voor de slachtoffers doordat de bewijzen ervan voor altijd op het Internet zullen rondzwerven.

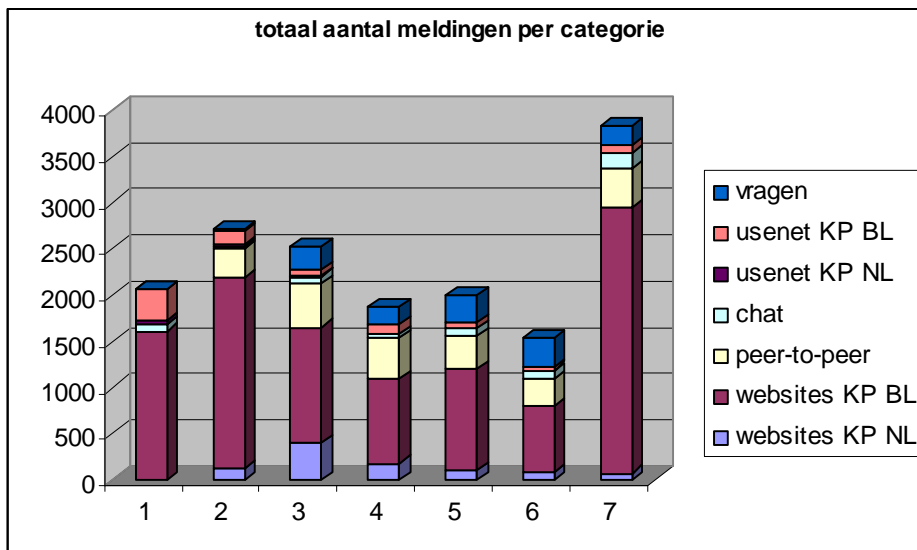
De doelstelling van het Meldpunt is: Een bijdrage te leveren aan de vermindering van het aanbod van kinderporno op Internet.

BIJLAGE 3: Cijfers en grafieken

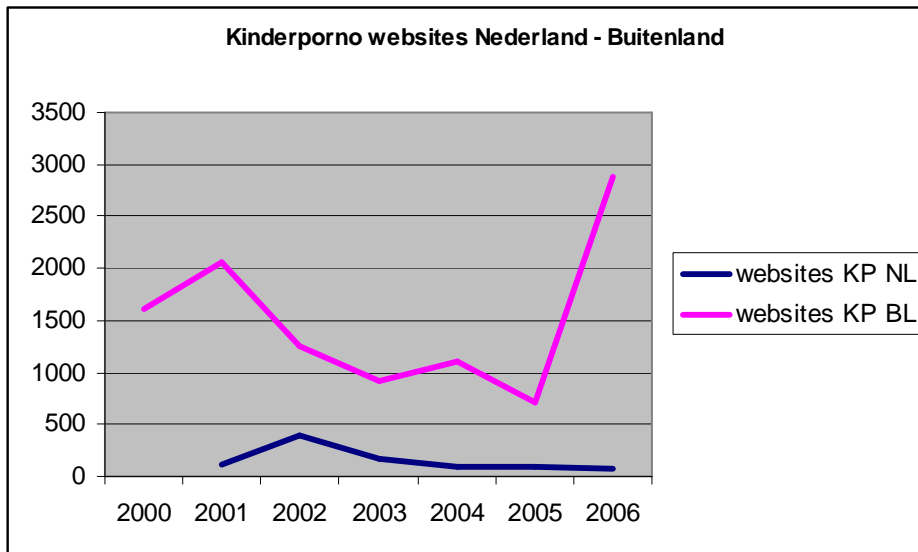
Grafiek 1

Grafiek 2

Grafiek 3

Grafiek 4

